

Dopisovanje knaze Agbarja z Jezusom

Po notranji besedi sprejel in zapisal *Jakob Lorber*

Prevedla Suzana Gerčar s sodelavci

"A tolažnik Sveti Duh, ki ga bo poslal Oče v mojem imenu, vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal." (Jn 14,26)

VSEBINA:

PREDGOVOR 2

PRVO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU 4

PRVI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA 6

DRUGO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU 8

DRUGI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA 9

TRETJE ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU 11

ODGOVOR GOSPODA JEZUSA POSLAN V DESETIH DNEH PO

ISTEM KRALJEVEM SLU 14

ČETRTO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU NAPISANO SEDEM TEDNOV

PO TRETJEM PISMU 17

ČETRTO SVOJEROČNI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA V GRŠČINI, MEDTEM KO SO BILA PREJŠNJA PISMA NAPISANA V JUDOVSKEM JEZIKU 19

PETO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU NAPISANO TRI TEDNE

PO GOSPODOVEM ODGOVORU NA ČETRTO PISMO 21

PETI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA 25

ŠESTO ABGARJEVO PISMO O GOSPODU JEZUSU NAPISANO DESET TEDNOV

POZNEJE 27

ŠESTI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA 30

SEDMO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU 32

SEDMI IN ZADNJI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA 36

RAZLAGA 38

PREDGOVOR

"Jezus je... storil še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi"(Jn 20,30). Kako bi lahko bilo drugače! Tri leta je Gospod pridigal, ozdravljaj bolnike, tolažil žalostne in delal čudeže. Kako bi lahko bilo vse to zapisano v kratkih štirih evangelijih? Mnogo tega, kar ni zapisano v evangelijih, pa se je ohranilo v ljudskem izročilu. To izročilo so pozneje deloma zapisali, včasih povsem pristno, včasih pa spremenjeno z ljudsko domišljijo ali celo z namernimi ponaredbami. Tako je nastalo v prvih krščanskih stoletjih slovstvo, ki je za nas zelo poučno, toda - to moramo priznati - ne bi ga smeli brati brez pomislekov.

To zelo raznoliko, zelo obsežno slovstvo so poimenovali apokrifi. Toda izraz apokrif ni bil omejen samo na tiste spise, ki jih je Cerkev obsodila kot zmotne. Nazadnje so

ga uporabili za vsa tista besedila, ki jim niso priznali narave navdihljenih spisov in jih prav zaradi tega niso sprejeli v Sveto pismo. Med njimi so bila tudi dela, ki vsebujejo čisti in pravi nauk, in so jih cerkveni očetje dovolili uporabljati zasebno, javno branje v krščanskih občinah pa so jih prepovedali. Že zaradi tega je utemeljeno zanimanje za to, da bi potegnili iz pozabe to bogato slovstvo, ki zrcali začetke krščanstva in je bilo na žalost preveč pozabljeno. Med deli dvomljive vsebine odkrijemo tudi dobra dela, dediščino pristnega izročila... Eden teh zgodnje krščanskih apokrifnih, dokumentov je Jezusovo dopisovanje z Abgarjem Ukkamom, knezom v Edessi. Mnogi teologi sicer dvomijo o pristnosti tega dopisovanja. Vsekakor pa je zgodovinsko dejstvo, da je vladal neki knez z imenom Abgar V. Ukkama kot 15. knez kraljevine Osrhoene. Po kroniki iz Edesse je vodil. svojo deželo dvakrat: najprej od leta 4 pred Kristusom, do leta 7 po Kristusu in drugič od leta 13 po Kristusu do leta 50 po Kristusuza .

V sirski Cerкви je veljalo izročilo o Jezusovem dopisovanju s knezom Abgarjem kot nesporno dejstvo. O tem poročajo sirski dokumenti iz zgodnje krščanske dobe. Sirska liturgija omenja to dopisovanje kot zgodovinsko dejstvo.

Odlični poznavalec zgodovine, Evzebij iz Cezareje pa natančno poroča o Jezusovem dopisovanju s knezom Abgarjem. Evzebij piše na koncu prve knjige svoje Cerkvne zgodovine (Migne, Patr. Graeca 20, 12,1.-124. 136. 137.), da je ta pisma našel v arhivu mesta Edesse. V tej knežji izbirkki so bili spravljene dokumenti o dogodkih v mestu Edessi in o času vladanja kneza Abgarja. Zelo skrbno je prevedel Jezusovo dopisovanje s knezom Abgarjem iz sirščine grščino. Temu poročilu dodaja Evzebij

prevod prvih dveh pisem. Vsak kristjan pa lahko obžaluje, da sta se od Jezusovega dopisovanja z Abgarjem v zgodovinskih dokumentih ohranili samo prvi dve pismi. Na žalost so se stari spisi knežjega arhiva v Edessi izgubili morda zaradi vojn.

Nikakor pa se ni smelo nič od tega, kar je Bog in človek Jezus na zemlji učil, delal, ali kakor koli razodel, za zmeraj izgubiti. Po svojem vodstvu in svoji milosti je Bog človeštvu znova razodel celotno zveličavno delo našega Odrešenika.

Tako je tudi celotno Jezusovo dopisovanje z Abgarjem notranji božji glas narekoval božjemu "*pisarju in hlapcu*" Jakobu Lorberju. Vsekakor pa lahko ugotovimo, da se besedilo narekovanih pisem natančno ujema z Evzebijevim grškim besedilom teh pisem.

Vsebina tega dopisovanja je kot evangelij v najkrajši obliki. Gospodova pisma vsebujejo najpomembnejše nauke Njegovega zveličavnega oznanila in genialno kratko razlago našega odrešenja po Njegovi daritveni smrti. Tako se nam predstavi Jezusovo dopisovanje z Abgarjem kot Mali evangelij, ki nam razodeva ljubezen

večnega Očeta, ta pa nam s svojim naukom, s svojo daritveno smrtjo in svojim zmagoslavnim vstajenjem prenese milostni dar božjega otroštva.

Suzana Gerčar

PRVO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU

1 ABGAR, KNEZ V EDESSI, JEZUSU, DOBREMU ZVELIČARJU, KI SE JE POJAVIL V OKOLICI JERUZALEMA, VSE NAJBOLJŠE!

2 SLIŠAL SEM O TEBI IN TVOJIH OZDRAVLJANJIH, KAKO OZDRAVLJAŠ BREZ ZDRAVIL IN ZELIŠČ. GOVORI SE NAMREČ, DA SLEPIM VRAČAŠ VID, DA HROMI SPET HODIJO, DA OČIŠČUJEŠ GOBAVCE, IZGANJAŠ NEČISTE DUHOVE IN OZDRAVLJAŠ NEOZDRAVLJIVO BOLNE, TER KONČNO, DA CELO MRTVE OBUJAŠ.

3 POTEK KO SEM SLIŠAL VSE TE REČI O TEBI, SEM SAM PRI SEBI SKLENIL, DA MORA BITI ENO OD OBOJEGA RES: ALI SI TI BOG, KI JE PRIŠEL IZ NEBES, ALI PA SI TI, KI DELAŠ TAKE ČUDEŽE, NAJMANJ SIN VELIKEGA BOGA!

4 ZATO TE S TEM PISMOM PROSIM, DA BI SE POTRUDIL PRITI K MENI IN ME OZDRAVIL TE MOJE BOLEZNI!

5 SLIŠAL SEM TUDI, DA LJUDJE GODRNJAJO ZOPER TEBE IN TI HOČEJO PRIZADEJATI ZLO.- JAZ PA IMAM SICER MAJHNO, VENDAR LEPO UREJENO MESTO, KI BO ZADOSTOVALO ZA NAJU OBA. ZATO PRIDI, MOJ NADVSE CENJENI PRIJATELJ JEZUS, IN OSTANI PRI MENI V MOJEM MESTU IN V MOJI DEŽELI! TU TE BOMO VSI NOSILI NA ROKAH IN V SRCU! - PRIČAKUJEM TE Z NAJVEČJIM HREPENENJEM SVOJEGA SRCA!

6 POSLANO PO MOJEM ZVESTEM SLUŽABNIKU BRAHUSU.

PRVI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA

1 ABGAR, BLAGOR TI, KER ME NISI VIDEL, IN VENDAR VERUJEŠ! KAJTI GLEJ, O MENI JE PISANO, DA TISTI, KI ME BODO VIDELI, NE BODO VEROVALI VAME, DA PA BODO TISTI, KI ME NISO VIDELI, VEROVALI IN ŽIVELI V VEČNOSTI!

2 V ZVEZI S TEM, KAR SI MI PISAL, DA NAJ BI JAZ PRIŠEL K TEBI, KER ME BODO TU V JUDOVSKI DEŽELI PREGANJALI, TI PA POVEM: POTREBNO JE,

DA SE VSE TISTO, ZARADI ČESAR SEM PRIŠEL NA SVET, NA MENI IZPOLNI TUKAJ, IN DA SE BOM JAZ POTEM, KO SE BO V KRATKEM VSE TO NA MENI IZPOLNILO, DVIGNIL K TISTEMU, OD KATEREGA SEM IZŠEL OD VEKOMAJ.

3 BODI PA POTRPEŽLJIV V SVOJI LAHKI BOLEZNI! KO BOM VZET V NEBO, BOM POSLAL K TEBI UČENCA, DA TE BO OZDRAVIL TVOJE BOLEZNI IN DAL TEBI IN VSEM, KI SO PRI TEBI, RESNIČNO ZDRAVJE!

4 NAPISAL JAKOB, UČENEC GOSPODA JEZUSA KRISTUSA IN POSLAL IZ OKOLICE GENEZARETA PO KRALJEVEMSLU BRAHUSU.

5 Kmalu nato, ko je Abgar prejel od Gospoda Jezusa ta nadvse nebeški odgovor, se je zgodilo, da je najstarejši sin in prestolonaslednik tega kralja zbolel za smrtno vročico, za katero so vsi zdravniki v Edesi trdili, da je neozdravljiva. Nad tem je ubogi Abgar skoraj povsem obupal. V tej svoji silno veliki žalosti je ponovno pisal dobremu Odrešeniku.

DRUGO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU

1 ABGAR UBOGI KNEZ V EDESSI, JEZUSU DOBREMU ZVELIČARJU, KI SE JE POJAVIL V OKOLICI JERUZALEMA, VSE NAJBOLJŠE IN VSO BOŽJO SLAVO!

2 O JEZUS, TI DOBRI ZVELIČAR! GLEJ, MOJ NAJSTAREJŠI SIN, PRESTOLONASLEDNIK, KI SE JE Z MENOJ VRED NADVSE VESELIL TVOJEGA PRIHODA V MOJE MESTO, JE NA SMRT ZBOLEL. LOTILA SE GA JE HUDA VROČINA, KI GROZI, DA GA BO VSAK TRENUTEK USMRTILA. JAZ PA VEM, KAKOR MI JE ZAGOTOVIL MOJ SEL, DA TI OZDRAVLJAŠ TAKŠNE BOLNIKE BREZ ZDRAVIL, SAMO Z BESEDO IN VOLJO IN TUDI NA DALJAVO! O JEZUS, TI DOBRI ZVELIČAR, TI RESNIČNI SIN NAJVIŠJEGA BOGA, KAR TI GOTOVO TUDI SI - OZDRAVI VENDAR Z MOGOČNO BESEDO SVOJE VOLJE MOJEGA SINA, KI TE TAKO ZELO LJUBI, DA BI HOTEL ZATE CELO UMRETI!

3 O JEZUS, DOBRI ZVELIČAR! NIKAR MENE, KI SEM TUDISAM BOLAN, VSAJ TOKRAT NE TOLAŽI S ČASOM, POTVOJEM VNEBOHODU, KI SI MI GA NAPOVEDAL! AMPAK POMAGAJ, POMAGAJ PRI TEJ PRIČIMOJEMU SINU!

4 PISANO V MOJEM MESTU EDESSI, POSLANO PO PRVEMZVESTEM SLU.

DRUGI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA

1 ABGAR, VELIKA JE TVOJA VERA! IN ZATO BI SE TVOJEMU SINU TUDI LAHKO IZBOLJŠALO. KER PA SEM PRI TEBI NAŠEL VEČ LJUBEZNI KOT V IZRAELU, HOČEM ZATE TUDI VEČ STORITI, KOT ČE BI SAMO VEROVAL!

2 GLEJ, JAZ, GOSPOD OD VEKOMAJ, ZDAJ PA UČITELJ LJUDI IN REŠITELJ IZ VEČNE SMRTI, BOM TVOJEMU SINU PODARIL VEČNO ŽIVLJENJE ŠE PRED SVOJIM VNEBOHODOM ZATO, KER ME JE LJUBIL IZ VSEGA SRCA ŠE PRED MOJIM TRPLJENJEM ZA VSE LJUDI - TO ME ŠE ČAKA. IN TAKO, MOJ DRAGI ABGAR, BOŠ SVOJEGA SINA TELESNO NA TEM SVETU SICER IZGUBIL, TODA DUHOVNO GA BOŠ TISOČERNO PRIDOBIL V MOJEMVEČNEM KRALJESTVU.

3 VENDAR PA NIKAR NE MISLI, DA BO TVOJ SIN, KO BO UMRL, ZARES MRTEV! - NE, NE! AMPAK ŠELE TEDAJ, KO BO UMRL, SE BO V MOJEM KRALJESTVU PREBUDIL IZ SMRTNEGA SPANJA TEGA SVETA V RESNIČNO, VEČNO ŽIVLJENJE, KI JE DUHOVNO IN NE TELESNO.

4 ZATO NE BODI ŽALOSTEN V SVOJI DUŠI! KAJTI GLEJ, POSLUŠAJ IN - MOLČI: JAZ SAM SEM GOSPOD IN POLEG MENE NI NOBENEGA! ZATO VSE, KAR DELAM, DELAM SVOBODNO. IN NIHČE MI NE MORE UKAZOVATI: NAREDI TO ALI NE NAREDI TEGA!

5 KAR PA ZDAJ DELAM IN DOPUŠČAM, DA ME ZASLEDUJEJO KOT SLABOTNEGA ČLOVEKA - TO SEM VNAPREJ DOLOČIL, ŠE PREDEN JE BILA USTVARJENA ZEMLJA IN PREDEN SO SONCE, LUNA IN ZVEZDE Z NEBA OSVETLJEVALI ZEMLJO. KAJTI RAVNO ZARADI TEGA SEM IZŠEL IZ SVOJEGA OČETA, KI JE V MENI IN JAZ V NJEM! OČE PA JE NAJVIŠJI. KAJTI ON JE MOJA LJUBEZEN, MOJA VOLJA. DUH PA, KI IZHAJA IZ MENE IN IZ OČETA IN DELUJE OD VEKOMAJ DO VEKOMAJ, JE NAJSVETEJŠE. IN VSE TO SEM JAZ, KI TI ZDAJ VSE TO RAZODEVAM!

6 ZATO NE BODI ŽALOSTEN, ZDAJ KO VEŠ, KDO JE TISTI, KI TI JE TO RAZODEL! VENDAR PA MOLČI O TEM DO TAKRAT, KO ME BODO JUDJE POVIŠALI NA KOLU, IN TOBOŠ ZVEDEL TAKOJ, KO SE BO ZGODILO. KAJTI SICER (ČE BOŠ PREDČASNO GOVORIL), BO SVET PROPADL PRED ČASOM.

7 V NASLEDNJIH DNEH PA BO PRIŠEL V TVOJE MESTO REVEN MLADENIČ. SPREJMI GA, DA BOŠ S TEM RAZVESELIL MOJE SRCE - IN MU IZKAŽI DOBROTO ZATO, KER JAZ IZKAZUJEM TVOJEMU SINU TAKO VELIKO MILOST, DA GA ZARADI NJEGOVE LJUBEZNI POŠILJAM TJA, KAMOR BOM ŠEL TUDI JAZ SAM POTEM, KO BOM POVIŠAN NA KOLU. - AMEN.

8 V KANI , V GALILEJI PISAL UČENEC JANEZ IN POSLAL PO KRALJEVEM SLU.

TRETJE ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU

1 ABGAR MALI KNEZ V EDESSI, JEZUSU, ZVELIČARJU, KI SE JE POJAVIL V OKOLICI JERUZALEMA, VSE NAJBOLJŠE NA VEKOMAJ!

2 IZ TVOJEGA ČUDOVITEGA, MILOSTNEGA PISMA, KI SI GA POSLAL TI, GOSPOD, GOSPOD BOG OD VEKOMAJ, NADVSE MILOSTNO MENI, PRAŠNEMU ČRVU, V PREVELIKO TOLAŽBO MENI IN MOJEMU SINU ŠE PREDTEM MOJIM PISMOM, KI TI GA ZDAJ PIŠEM, SEM NAJJASNEJE SPOZNAL, DA MORA V TEBI PREBIVATI NAJVIŠJA LJUBEZEN. K AJTI SICER BI BILO POVSEM NEMOGOČE, DA BI LAHKO TI, KI SI EDINI GOSPOD VSEH NEBES, PA TUDI TE ZEMLJE, SPOMINJAJOČ SE M OJEGASINA, KI TE NADVSE LJUBI, POSLAL TAKO MOČN ODELUJOČO TOLAŽBO MENI, KI SEM SAMO ČRV PRED TEBOJ! - TEGA TI PAČ NE MOREM POVRNITI Z NIČEMER, RAZEN DA SE PRED TVOJIM NAJSVETLEJŠTM IMENOM ZGRUDIM V PRAH SVOJE NIČEVOSTI IN TI DARUJEM SVOJO IN SVOJEGA SINA HVALEŽNOST. SPREJMI MILOSTNO TO NAJINO NAJBOLJ VROČO ZAHVALO V ZASTAVO ZA NAJINO NAJGLOBJO LJUBEZEN IN SE NAJU VEČNO SPOMINJAJ V SVOJI NEDOUMLJIVI MILINI!

3 LJUBEZEN MOJEGA ZELO BOLNEGA SINA DO TEBE, MI JEPRED NEKAJ DNEVI NAZNANILA NJEGOVO SRČNO HREPENENJE POTEBI. GOSPOD, ODPUSTI MI, DA TI TO PONOVRNO SPOROČAM V TEM PISMU! - DOBRO VEM, DASO TI NAJINE MISLI ZNANE PREJ, KOT SVA JIH Z MOJIM SINOM SPLOH MISLILA. TODA NE GLEDE NA TO TI PIŠEM, KOT SE PIŠE KAKŠNEMU ČLOVEKU. TAKO PA RAVNAM PO NASVETU TISTEGA UBOGEGA MLADENIČA, KI SI MI GA PRIPOROČIL IN JE MED TEM ŽE PRI MENI ČIL IN ZDRAV. ON MI JE NAMREČ DEJAL, DA BI TAKO MORAL PRITI K TEBI VSAKDO, KI SI OD TEBE ČESA ŽELI.

4 TA MLADENIČ JE TRDIL, DA TE JE VIDEL. ON JE SICER PREPROSTO, VENDAR KOT SE MI ZDI ZELO USTREZNO IN PRAVILNO NADARJEN ZA OPISOVANJE. TA MLADENIČ, KI MI JE ZARADI TE SVOJE SPOSOBNOSTI ZELO DRAG, NAMA JE V NAJINO NAJVEČJE VESELJE NEDAVNO OPISAL TVOJO PODOBO TAKO ŽIVO, DA SVA JAZ IN MOJ SIN, KI ŠE ŽIVI, JE PA ŽE ZELO SLAB, MISLILA, DA TE ZARES VIDIVA. V MOJEM MESTU PA ŽIVI ZELO VELIK UMETNIK SLIKAR, KI MI JE PO OPISU TEGA MLADENIČA TAKOJ NASLIKAL TVOJO GLAVO IN PRSA. MENE IN MOJEGA SINA JE TA SLIKA ŠE TOLIKO BOLJ VESELOPRESENETILA, KER MI JE UBOGI MLADENIČ ZAGOTOVIL, DA SI TI, GOSPOD VIDETI PRAV TAKŠEN!

5 ZATO PA SEM TUDI IZRABIL TO PRILOŽNOST IN SEM TI PO ZVESTEM PRINAŠALCU TEGA PISMA POSLAL TVOJO SLIKO S PROŠNJO, DA BI SI JO OGLEDAL IN MI POTEM POSLU SPOROČIL, ALI TI JE SLIKA RES PODOBNA?

6 O GOSPOD JEZUS, DOBRI ZVELIČAR VSEH LJUDI, NIKAR NE BODI ZARADI TEGA JEZEN NA NAJU! KAJTI NI NAJU GNALA ZANIČEVANJA VREDNA RADOVEDNOST, AMPAK PREVELIKA ČISTA LJUBEZEN DO TEBE, DA SVA DALA NASLIKATI TO NAJDRAŽJO DRAGOCENOST NAJINIH SRC, DA BI SI LAHKO VSAJ PRIBLIŽNO PREDSTAVLJALA TEBE, KI SI NAPOLNIL NAJINI SRCI DO NAJGLOBJE GLOBINE S SVOJO LJUBEZNIJO IN SI POSTAL NAJINO NAJVEČJE BOGASTVO, NAJINA NAJVEČJA TOLAŽBA IN NAJČUDOVITEJŠI NEVESTIN NAKIT NAJINIH SRC V ŽIVLJENJU IN SMRTI!

7 O GOSPOD, NIKOLI SE NAJU NE PRENEHAJ SPOMINJATI V SVOJEM SRCU!
- ZGODI SE TVOJA VOLJA, ZA NAJU SVETA VOLJA!

ODGOVOR GOSPODA JEZUSA POSLAN V DESETIHDNEH PO ISTEM KRALJEVEM SLU

1 MOJ BLAGOSLOV, MOJA LJUBEZEN IN MOJA MILOST TEBI, MOJ LJUBLJENI SIN ABGAR!

2 TU V JUDEJI POGOSTO PRAVIM TISTIM, KI SEM JIH REŠIL VSEH MOGOČIH TELESNIH TEŽAV: "GLEJ, TVOJA VERA TE JE REŠILA!"- TODA NIKOGAR ŠE NISEM VPRAŠAL: "ALI ME LJUBIŠ?" IN NIHČE MI ŠE NI IZ GLOBINE SVOJEGA SRCA DEJAL: "GOSPOD, LJUBIM TE!"

3 TI PA SI ŽE VELIKO PREJ VEROVAL, DA SEM JAZ EDINI, NE DA BI ME VIDEL. ZDAJ PA ME ŽE LJUBIŠ TAKO KOT TISTI, KI JE ŽE DOLGO PREROJEN IZ OGNJA DUHA.

4 O, ABGAR, ABGAR! ČE BI TI VEDEL IN MOGEL RAZUMETI, KAKO ZELO TE ZARADI TEGA LJUBIM IN KAKO ZELO SI RAZVESELIL MOJE VEČNO OČETOVSKO SRCE, BI TE PREVELIKA BLAŽENOST ZADUŠILA, DA NEBI MOGEL VEČ ŽIVETI!

5 BODI PA STANOVITEN KLJUB VSEMU, KAR BOŠ SČASOMA SLIŠAL O MENI OD HUDOBNIH JUDOV, KI ME BODO KMALU IZROČILI RABLJEM V ROKE. ČE PA BOŠ TO SLIŠAL IN SE ZARADI TEGA NE BOŠ POHUJŠAL, BOŠ DUHOVNO PRVI ZA SVOJIM SINOM, KI BO IMEL ŽIVI DELEŽ MOJEGA VSTAJENJA OD MRTVIH.

6 RESNIČNO, RESNIČNO, POVEM TI: TISTE, KI VERUJEJO, DA JE MOJ NAUK IZŠEL IZ BOGA, BOM OBUDIL POSLEDNJI DAN, KO BO VSAK PREJEL PRAVIČNO SODBO. TISTI PA, KI MENE, TAKO KOT TI, LJUBIJO, NE BODO NIKOLI OKUSILI SMRTI, TEMVEČ BODO TAKO HITRO KOT NAJHITREJŠA MISEL, PREŠLI IZ TEGA TELESNEGA ŽIVLJENJA V NAJSVETLEJŠE VEČNO ŽIVLJENJE IN SE BODO NASELILI PRI MENI, SVOJEMU OČETU OD VEKOMAJ. TO PA SKRBN OHRANI V TAJNOSTI, DOKLER NE BOM VSTAL OD MRTVIH.

7 POTEPA BO KMALU PRIŠEL K TEBI UČENEC, KOT SEM TI ŽE V PRVEM PISMU OBLJUBIL IN BO POLEG TVOJEGA SINA, KI BO BREZ BOLEČIN ODŠEL PRED MENOJ V MOJE KRALJESTVO, OZDRAVIL TELESNO IN DUHOVNO TEBE IN VSO TVOJO HIŠO.

8 GLEDE PODOBNOSTI MED MOJO ZUNANJOSTJO IN TVOJO SLIKO, KI SI MI JO POSLAL POSVOJEM SLU, KI ME JE ZDAJ VIDEL ŽE TRETJIČ, TE BO PA TVOJ SEL NATANČNO OBVESTIL. ČE HOČE KDO DOBITI MOJO SLIKO S TAKŠNIM NAMENOM KOT TI, POTEPA TO NI GREH! LJUBEZEN NAMREČ TU PRENESE VSE. GORJE PA TISTIM, KI ME BODO UPODABLJALI ZARADI MALIKOVANJA! HRANI PA TUDI TO SLIKO NA SKRIVNEM!

9 PISAL V JUDEJI EDEN MOJIH UČENCEV, KI JE BLIZU MOJEMU SRCU, IN SPET POSLAL POISTEM SLU.

10 MOJ BLAGOSLOV TVOJI HIŠI! - AMEN.

Opomba: Učenec, ki ga je Jezus ljubil, je bil apostol Janez

ČETRTO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU NAPISANO SEDEM TEDNOV PO TRETJEM PISMU

1 ABGAR, MALI KNEZ V EDESSI, VSE NAJBOLJŠE DOBREMU ZVELIČARJU JEZUSU, KI SE JE POJAVIL V OKOLICI JERUZALEMA, IN GA ZDAJ NEUMNI SLEPI JUDJE, KI V SVOJI SREDI NE SPOZNAJO SVETE PRALUČI IN SONCA VSEH SONC, PREGANJAJO IZ KRAJA V KRAJ!

2 O TI MOJ DOBRI ZVELIČAR JEZUS! ZDAJ SE JE NA MOJEM LJUBLJENEM SINU V RESNICI IZPOLNILO, KAR SI MI TI, O GOSPOD, NAPOVEDAL V SVOJEM DRUGEM PISMU. PRED NEKAJ DNEVI JE UMRL IN ME ŠE NA SMRTNI POSTELJI, Z OČMI, POLNIMI SOLZ, VZTRAJNO PROSIL, NAJ TI V TEM PISMU SPOROČIM NJEGOVO NAJGLOBJO HVALEŽNOST ZA TO, KER JE PO TVOJI MILOSTI UMIRAL ZARES - BREZ BOLEČIN IN BREZ STRAHU PRED TELESNO SMRTJO.

3 TVOJO SLIKO JE GOTOVO TISOČKRAT PRITISNIL NASVOJE SRCE. IN NJEGOVE ZADNJE BESEDE SO BILE: "O TIMOJ DOBRI OČE JEZUS! O JEZUS, TI VEČNA LJUBEZEN, KI SI EDINO PRAVO ŽIVLJENJE OD VEKOMAJ! TI, KI ZDAJ KOT SIN ČLOVEKOV ŽIVIŠ MED TISTIMI, KI JIH JE TVOJA VSEMOGOČNOST PRIKLICALA V BIVANJE IN JIM DALA TELO IN ŽIVLJENJE - TI EDINI, TI SI MOJA LJUBEZEN NA VEKE! - JAZ ŽIVIM, ŽIVIM, ŽIVIM S TEBOJ, V TEBI, VEČNO!"

4 POTEH BESEDAH JE MOJ LJUBLJENI SIN UMRL. O GOSPOD, TI GOTOVO VEŠ, KAKŠEN JE BIL ZEMELJSKI KONEC MOJEGA SINA, IN DA SMO JAZ IN VSA MOJA HIŠA VELIKO JOKALI ZA NJIM. IN VENDAR TI TO PIŠEM KOTČLOVEK ČLOVEKU, KER JE BILA TO NAJSRČNEJŠA ŽELJA MOJEGA UMIRAJOČEGA SINA PRED NJEGOVIM ZEMELJSKIM KONCEM.

5 O GOSPOD, ODPUSTI MENI, UBOGEMU GREŠNIKU PRED TEBOJ, KER TE NADLEGUJEM ŽE S ČETRTEM PISMOM INTE MORDA MOTIM PRI TVOJIH NAJSVETEJŠIH IN NAJPOMEMBNEJŠIH OPRAVILIH.

6 KONČNO SI DRZNEM TEMU PISMU DODATI ŠE PROŠNJO, DA MI NE BI

ODTEGNIL SVOJE TOLAŽBE! KAJTI GLEJ, ZDAJ KLJUB VSEMU ZELO ŽALUJEM ZA SVOJIM SINOM IN TE ŽALOSTI SE NE MOREM REŠITI S SVOJO NAJBOLJŠO IN NAJTRDNEJŠO VOLJO. ZATO TE PROSIM, DOBRI ZVELIČAR, NAJBOLJŠI OČE OD VEKOMAJ, DA BI ME OSVOBODIL TE VELIKE BOLEČINE. TODA NE MOJA, TEMVEČ TVOJA SVETA VOLJA NAJ SE ZGODI!

ČETRTE SVOJEROČNI ODGOVOR GOSPODA JEZUSAV GRŠČINI, MEDTEM KO SO BILA PREJŠNJA PISMA NAPISANA V JUDOVSKEM JEZIKU.

1 MOJ LJUBLJENI SIN IN BRAT ABGAR! GLEDE TVOJEGA SINA MI JE VSE ZNANO. IN NADVSE LJUBO MI JE, DA JE IMEL TAKO LEP KONEC NA TEM SVETU, TODA ŠEVELIKO LEPŠI ZAČETEK V MOJEM KRALJESTVU.

2 STORIŠ PA PRAV, ČE ZA NJIM NEKOLIKO ŽALUJEŠ. KAJTI GLEJ, NA TEM SVETU JE LE MALO DOBRIH. TISTI PA, KI SO TAKŠNI KOT TVOJ SIN, SO PA ŽE VREDNI, DA SE ZA NJIMI ŽALUJE!

3 GLEJ, TUDI JAZ ŽALUJEM ZA TVOJIM SINOM IN SEM ZA NJIM POTOČIL ČUDOVITO SOLZO! - TAKO JE NEKOČ NASTAL VES SVET IZ ENE SOLZE IZ MOJEGA OČESA. IN TAKO BODO SPET OBLIKOVANA NOVA NEBESA.

4 POVEM TI, DA SO DOBRE SOLZE V NEBESIH NADVSE DRAGOCENE. KAJTI S TEMI NAJČUDOVITEJŠIMI DRAGULJI SO VSO VEČNOST OKRAŠENA NEBESA. TODA HUDOBNE SOLZE SOVRAŠTVA, NEVOŠČLJIVOSTI IN JEZE BODO OKREPILE TRDNOST PEKLA.

5 ZATO NAJ TI BO V NAJVEČJO TOLAŽBO TO, DA ŽALUJEŠ ZA DOBRIM! ŽALUJ ZA NJIM ŠE KRATEK ČAS, DO TEDAJ, KO BOŠ KMALU ŽALOVAL ZA MENOJ. POTEM PA TE BOMOJ UČENEC REŠIL VSEGA.

6 BODI PA ODSLEJ ZELO USMILJEN, TAKO BOŠ TUDI TI DOSEGEL VELIKO USMILJENJE! NE POZABI NA REVEŽE! VSI TI SO MOJI BRATJE! KAR STORIŠ NJIM, STORIŠ MENI IN JAZ TI BOM POVRNIL STOTERNO.

7 IŠČI VELIKO - TO JE MOJE KRALJESTVO - TAKO TI BO NAVRŽENO TUDI MAJHNO TEGA SVETA! ČE PA BI ISKAL MAJHNO, POTEM NE BI MOGEL BITI VREDEN VELIKEGA.

8 TI IMAŠ V SVOJI JEČI VELEIZDAJALCA, KI SI JE PO TVOJEM MODREM ZAKONU ZASLUŽIL SMRT. JAZ PA TI PRAVIM, LJUBEZEN IN USMILJENJE STA VEČ KOT MODROST IN PRAVIČNOST! ZATO RAVNAJ Z NJIM PO LJUBEZNI IN PO USMILJENJU, TAKO BOŠ ENO Z MENOJ IN ENO Z NJIM, KI JE V MENI IN IZ KATEREGA IZHAJAM KOT ČLOVEK. - AMEN.

9 JAZ SAM SEM NAPISAL V KAFARNAUMU IN POSLAL POTVOJEM SLU.

PETO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU NAPISANO TRI TEDNE PO GOSPODOVEM ODGOVORU NA ČETRTO PISMO

1 ABGAR MALI KNEZ V EDESSI, JEZUSU, DOBREMU ZVELIČARJU, KI SE JE PRIKAZAL V JUDOVSKI DEŽELI VOKOLICI JERUZALEMA KOT PRALUČ IN VEČNA PRASILA, KI VSE (NEBESA, SVETOVE, BITJA) NA NOVO OBLIKUJE. IN VENDAR GA PRVI, KI SO ZA TO POKLICANI, NE SPOZNAJO, SPOZNAJOGA PA TISTI, KI ŽE TISOČLETJA V TEMI KOPRNIJO PO NJEM! NJEMU VSE NAJBOLJŠE OD NAS, OTROK NOČI!

2 O GOSPOD! LE KATERI UMRLJIVI ČLOVEK BI LAHKO DOJEL VELIČINO TVOJE LJUBEZNI DO NAS LJUDI, KI SMO SAMO TVOJE STVARI! - TISTE LJUBEZNI, S KATERO HOČEŠ VSE PRENOVITI, MEDTEM KO TI SAM HODIŠ PO POTI, KI JE ZA MOJE ČLOVEŠKO POJMOVANJE ZA BOGA SKORAJ NEMOGOČA IN NEPOJMLJIVA!

3 ČEPRAV PREBIVAŠ NA TEJ ZEMLJI, KI BI LAHKO ODPIHNIL Z ENIM DIHOM, KOT ČISTO NAVADENČLOVEK, PA VENDAR TVOJE NAJBOLJ NOTRANJE BOŽJE BISTVO VLADA IN OHRANJA VSO NESKONČNOST! IN VSAK PRAŠEK NA ZEMLJI, VSAKA KAPLJA V MORJU, SONCE, LUNA IN VSE BREZŠTEVILNE ZVEZDE UBOGAJO VSEMOGOČNI GLAS TVOJEGA SRCA, KI JE VEČNO SREDIŠČE VSEH STVARI IN BITIJ V VSEJ NESKONČNOSTI.

4 O KAKO NESKONČNO BLAŽENI MORAJO BITI TVOJI UČENCI, KI TE ZDAJ V NAJJASNEJŠEM DNEVU SVOJEGA DUHA SPOZNAVAJO TAKO KOT JAZ, UBOGI GREŠNIK IZ SVOJE NOČI!

5 O ČE NE BI IMEL HROMIH NOG, KAKO DOLGO BI ŽE BIL PRI TEBI! TAKO PA SO MI POSTALE MOJE UBOGE NOGE OVIRA DO MOJE NAJVEČJE BLAŽENOSTI. TODA ZDAJ TO VSE RAD PRENAŠAM, KER SI TI O GOSPOD

IMEL MENE, UBOGO IN NEUMNO KAPLJICO, ZA VREDNEGA, DA MI VSAJ PISNO GOVORIŠ IN ME POUČUJEŠ O TOLIKIH ČUDEŽIH, O KATERIH LAHKO POUČUJEŠ SEVEDA SAMO TI, NIKAKOR PA NE KAKŠEN ČLOVEK.

6 LE KAJ SEM POPREJ VEDEL O KAKŠNEM POSMRTNEM ŽIVLJENJU? VSI MODRIJANI TEGA SVETA MI NE BI MOGLI REŠITI TE UGANKE. KAJTI NAŠ NAUK O VEČ BOGOVIH SICER POZNA NEKO PESNIŠKO NESMRTNOST, KI PA JE PRAV TAKO MALO PODOBNA RESNIČNOSTI KOT PRAZNE SANJE, V KATERIH VČASIH HODIMO PEŠ PO MORJU IN SE POKOPNEM VOZIMO Z LADJO.

7 TI, O GOSPOD, PA SI MI Z BESEDO IN DEJANJEM POKAZAL, KAKO SE BO ŠELE PO SMRTI TEGA NAŠEGA ZELO NEBOGLJENEGA TELESA ZAČELO POPOLNO, RESNIČNO, NAJSVOBODNEJŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE, KI SE VEČNO NE BO VEČ SPREMENILO.

8 ZATO SEM SI TUDI ZADAL NEOGIBNO NALOGO, DA SE TI BOM, O GOSPOD, S TEM PISMOM NAJPRISRČNEJŠE ZAHVALIL. SEVEDA PA JE TA MOJA ZAHVALA NIČ V PRIMERJAVI S TVOJO MILOSTJO.

9 TODA LE KAJ, O GOSPOD, BI TI LAHKO DAL, ČESAR NISI ŽE PRED TEM DAL TI MENI?

10 MENIM, DA JE PRAVA ZAHVALA IZ SRCA ZA ČLOVEKAŠE NAJPRIMERNEJŠA, KER JE NEHVALEŽNOST GOTOVO ČISTO NJEGOVA LASTNOST. ZATO TI, O GOSPOD, TUDI NE MOREM DATI NIČ DRUGEGA, KOT SAMO TO MOJO NEZNATNO ZAHVALO - VENDAR S POPOLNIM ZAGOTOVILOM, DA SEM ZDAJ PRIPRAVLJEN NEMUDOMA VPELJATI V MOJI MAJHNI DRŽAVI VSE, KAR BI MI HOTEL TI, O GOSPOD, MILOSTNO UKAZATI.

11 TAKO SEM POTVOJI ŽELJI TISTEGA VELEIZDAJALCA NE LE TAKOJ IZPUSTIL IZ JEČE, TEMVEČ SEM GA TUDI NEMUDOMA VZEL V SVOJO ŠOLO IN DAL PRIPELJATI K SVOJI MIZI. ALI SEM S TEM RAVNAL PRAVILNO, ALI PA SEM MORDA, KOT SE NAVADNO PRAVI, STORIL PREVEČ DOBREGA? MOJ ČLOVEŠKI RAZUM NE ZADOŠČA, DA BI PRESOJAL O TEM. ZATO SE, O GOSPOD, V TEM PISMU SPET

OBRAČAM NATE TUDI ZARADI TE ZADEVE, DA BI MI O TEM MILOSTNO DAL PRAVI NASVET.

12 MOJA LJUBEZEN, MOJA ZAHVALA IN MOJA OTROŠKA POSLUŠNOST VELJA EDINO TEBI, O GOSPOD JEZUS! ZGODI SE TVOJA VOLJA!

PETI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA

1 POSLUŠAJ, MOJ LJUBLJENI SIN IN BRAT ABGAR! TA ČAS IMAM DVAINSEDEMDESET UČENCEV, MED NJIMI DVANAJST APOSTOLOV, TODA VSI SKUPAJ NIMAJO TAKŠNE MOČI GLEDANJA KOT TI, KI SI POGAN IN NISI VIDEL NE MENE NE VSEH ŠTEVILNIH ČUDEŽEV ODMOJEGA UČLOVEČENJA IN ROJSTVA NAPREJ.

2 ZATO TUDI NAJBOLJ TRDNO ZAUPAJ! KAJTI GLEJ, ZGODILO SE BO IN SE JE ŽE ZGODILO, DA BOM LUČ VZEL OTROKOM IN JO V POLNOSTI DAL VAM POGANOM! KAJTI GLEJ, ŠELE PRED KRATKIM SEM MED TUKAJ ŽIVEČIMI POGANI, GRKI IN RIMLJANI, NAŠEL VERO, KAKRŠNE NISEM NAŠEL V VSEM IZRAELU. LJUBEZEN IN PONIŽNOST PA STA ZDAJ MED JUDI POSTALI POVSEM TUJI LASTNOSTI ČLOVEKOVEGA SRCA, MED VAMI PA JU NEREDKO NAJDEM V IZOBILJU.

3 GLEJ. ZATO BOM OTROKOM VZEL IN VAM DAL TOLE: VSE MOJE KRALJESTVO, ČASNO IN VEČNO! OTROCI PA NAJ SE HRANIJO Z GNUSOBO SVETA!

4 TI BI RAD V SVOJI DRŽAVI UVELJAVIL MOJO VOLJO KOT ZAKON? - TO SE ZAENKRAT ŠE NE BO ZGODILO! KAJTI GLEJ, ZA VSE JE POTREBNA DOLOČENA ZRELOST. TODA MOJ ZAKON NI NIČ DRUGEGA KOT LJUBEZEN. ČE ŽE HOČEŠ V SVOJI DRŽAVI UVELJAVITI KAJ MOJEGA, POTEM VPELJI TO POSTAVO, TEDAJ BOŠ IMEL Z MOJO VOLJO LAHKO DELO! KAJTI GLEJ, MOJA VOLJA IN MOJA POSTAVA STA TAKO POPOLNOMA ENO, KAKOR SVA JAZ IN OČE POPOLNOMA ENO.

5 SEVEDA PA VSEBUJE MOJA VOLJA ŠE MARSIKAJ, ČESAR ZDAJ ŠE NE BI MOGEL RAZUMETI. KO PA BO PRIŠEL K TEBI MOJ UČENEC, TE BO POUČIL O VSEM. IN KO TE BO KRSTIL V MOJEM IMENU, BO PRIŠEL NADTE BOŽJI DUH, IN TE BO SAM POUČEVAL O VSEM.

6 Z VELEIZDAJALCEM SI RAVNAL POPOLNOMA PRAV. KAJTI GLEJ, SAJ RAVNAM JAZ Z VAMI POGANI PRAV TAKO! TVOJE DEJANJE PA NAJ TI BO PRAVO OGLEDALO TEGA, KAR JAZ ŽE ZDAJ DELAM IN BOM POZNEJE V POLNOSTI STORIL.

7 TOLIKO V TVOJ MIR IN TVOJ BLAGOSLOV! - AMEN.

ŠESTO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU NAPISANO DESET TEDNOV POZNEJE

1 ABGAR, NEZNATNI KNEZ V EDESSI, VSE NAJBOLJŠE JEZUSU, DOBREMU ZVELIČARJU, KI SE JE POJAVIL V OKOLICI JERUZALEMA, ZVELIČANJE ZA VSA LJUDSTVA, KI SO DOBREGA SRCA IN IMAJO PRAVO VOLJO, DA BI SVOJE ŽIVLJENJE RAVNALI PO NJEGOVI BESEDI!

2 O GOSPOD, ODPUSTI MI MOJO VELIKO PREDRZNOST IN MOJO RES ŽE NESRAMNO NADLEŽNOST! TODA SAJ VENDAR VEŠ, DA SO BILI DOBRI ZDRAVNIKI VEDNO NAJBOLJ CENJENI MED LJUDMI, KER SO VEDNO IMELI NAJZANESLJIVEJŠE ZNANJE TUDI O NARAVNIH REČEH, IN SE JE ZATO PRI VELIKIH NARAVNIH POJAVIH VSAKDORAD OBRNIL NANJE, DA BI DOBIL OD NJIH VSAJ PRIBLIŽNO POJASNILO. IN KAKO NESKONČNO VIŠJE OD VSEH NARAVNOZNANSKIH ZDRAVNIKOV SVETA SI SEVEDA V MOJIH OČEH TI, KI NISI LE ZDRAVNIK V VSEH REČEH, AMPAK SI OBENEM TUDI STVARNIK IN GOSPOD VSE NARAVE OD VEKOMAJ!

3 ZATO LAHKO SAMO TEBI POTOŽIM SVOJO ZDAJŠNJO NENAČADNO DRŽAVNO STISKO IN TE IZ VSE GLOBINE SVOJEGA SRCA ZAPROSIM ZA MILOSTNO ODVRNITEV TE NENAČADNE NESREČE.

4 GLEJ, KOT ŽE GOTOVO DOLGO NATANČNO VEŠ, SMO TU PRED DESETIMI DNEVI ČUTILI SLABOTEN POTRES, KI JE VEČNA TI HVALA, MINIL BREZ POSEBNIH POSLEDIC. NEKAJ DNI POTEM POTRESU PA SE JE ZAČELA VODA KALITI. IN VSAKEGA ČLOVEKA, KI JE PIL VODO, JE ZAČELA BOLETI GLAVA IN JE POTEM ČISTO PONOREL.

5 TAKOJ SEM IZDAL STROG UKAZ, DA NE SME NIHČE V VSEJ MOJI DEŽELI UPORABLJATI VODE TAKO DOLGO, DOKLER JIM TEGA NE BOM SPET DOVOLIL. MED TEM ČASOM PA NAJ PRIDEJO VSI MOJI DRŽAVLJANI K MENI V

EDESSO, KJER BODO DOBILI VINA IN VODE, KI JU BOM DAL V TA NAMEN Z VELIKIMI LADJAMI PRIPELJATI IZ PRECEJŠNJE ODDALJENOSTI.

6 KER SEM TO STORIL IZ ČISTE LJUBEZNI IN RESNIČNEGA USMILJENJA DO SVOJEGA LJUDSTVA, MISLIM, DA S TEM NISEM STORIL NIČ SLABEGA. ZATO TE PROSIM, O GOSPOD, V VSEJ PONIŽNOSTI IN SKRUŠENOSTI SVOJEGA SRCA, ČE BI TI HOTEL POMAGATI MENI IN MOJEMU LJUDSTVU IZ TE STISKE!

7 KAJTI GLEJ, VODA SE NOČE ZBISTRITI IN NJEN UČINEK JE VEDNO ENAK. O GOSPOD, VEM, DA SO TI POKORNE VSE DOBRE IN ZLE SILE IN DA SE MORAJO UKLONITI TVOJEMU UKAZU. ZATO TE PROSIM, DA BI SE ME USMILIL IN ME ZARADI UBOGEGA LJUDSTVA REŠIL TE NADLOGE. - ZGODI SE TVOJA BOŽJA, SVETA VOLJA!

8 Ko je Gospod bral to pismo, se je razburil globoko v svoji notranjosti in spregovoril glasno kot grom: "O Satana, Satana! Kako dolgo boš še skušala Gospoda, svojega Boga!? Kaj ti je, najhudobnejša kača, storilo to revno, preprosto, majhno ljudstvo, da ga tako ostudno mučiš?"

9 Da pa boš spet občutila, da sem Jaz tvoj Gospod, naj bo od tega trenutka dalje v tej deželi konec tvoje hudobije! Amen.

10 Ali si nisi nekoč izvolila samo človeškega mesa, da ga boš preskušala, in to sem ti dovolil, kakor pri Jobu?! Kaj zdaj počneš z Mojo Zemljo?! - Če si upaš, napadi Mene! Toda Mojo Zemljo in ljudi, ki Me nosijo v svojih srcih, pusti pri miru do tistega časa, ki ti ga bom določil za poslednjo preskušnjo svobode!" Šele po tem vzkliku je bil Abgarju po učencu poslan odgovor.

ŠESTI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA

1 MOJ LJUBLJENI SIN IN BRAT ABGAR! TEGA TI NI ZAGODEL TVOJ, AMPAK SAMO MOJ SOVRAŽNIK! VENDAR TI TEGA SOVRAŽNIKA NE POZNAŠ, JAZ PA GA POZNAM ŽE DOLGO.

2 TA MOJ SOVRAŽNIK JE STARI, NEVIDNI KNEZ TEGA SVETA IN JE IMEL DOSLEJ VELIKO OBLAST, NE SAMO NA TEJ ZEMLJI, KI JE NJEGOVO BIVALIŠČE, TEMVEČ TUDI MED ZVEZDAMI. TODA NJEGOVA OBLAST BO

TRAJALA LE ŠE KRATEK ČAS IN KMALU BO VLADAR TEGA SVETA PREMAGAN.

3 TI PA SE GA VEČ NE BOJ! KAJTI ZATE IN ZA TVOJE LJUDSTVO SEM GA ZDAJ PREMAGAL JAZ. - ZATO MIRNO SPET UPORABLJAJ VODO SVOJE DEŽELE! KAJTI V TEMTRENUTKU JE POSTALA ČISTA IN ZDRAVA.

4 GLEJ, KER ME LJUBIŠ, TE JE DOLETELO ZLO. KER PA JE V STISKI POSTALA TVOJA LJUBEZEN DO MENE MOČNEJŠA, JE TVOJA LJUBEZEN PREMAGALA VSO PEKLENSKO SILO IN TI SI ZDAJ ZA VSE ČASE REŠEN TAKŠNIH PEKLENSKIH IZRODKOV!

5 ZATO BO VERA IZROČENA VELIKIM SKUŠNJAVAM IN BO MORALA ITI SKOZI OGENJ IN VODO. TODA OGENJ LJUBEZNI BO ZADUŠIL OGENJ PRESKUŠNJE VERE IN S SVOJO VSEMOGOČNOSTJO IZPARIL VODO.

6 KAKOR PA SE JE ZDAJ ZGODILO TVOJI DEŽELI NARAVNO, SE BO NEKOČ M NOGIM ZGODILO Z MOJIM NAUKOM DUHOVNO. TISTI, KI BODO PILI IZ MLAKUŽ KRIVIH PREROKOV, BODO TUDI POSTALI ZELO BREZUMNI!

7 MOJA LJUBEZEN, MOJ BLAGOSLOV IN MOJA MILOST TEBI, MOJ BRAT ABGAR! AMEN.

SEDMO ABGARJEVO PISMO GOSPODU JEZUSU

Gospodu napisano devet tednov po prejemu šestega odgovora in dospelo do Gospoda pet dni pred vhomom v Jeruzalem.

1 ABGAR, MALI KNEZ V EDESSI, VSE NAJBOLJŠE JEZUSU, DOBREMU ZVELIČARJU, KI JE NASTOPILO V OKOLICI JERUZALEMA, IN JE ZVELIČANJE VSEH NARODOV, GOSPOD IN MAZILJENI KRALJ OD VEKOMAJ, BOG VSEGA STVARSTVA, VSEH LJUDI IN VSEH BOGOV, DOBRIH IN ZLIH!

2 O MOJ BOG, O MOJ GOSPOD, O TI, KI EDINI POPOLNOMA NAPOLNJUJEŠ MOJE SRCE IN MOJE MISLI! IZ TVOJEGA PISMA ŽE VEM, DA SE MORA PO TVOJEM NERAZUMLJIVEM SKLEPU ZGODITI VSE TISTO, KAR TI NAMERAVAJO STORITI HUDOBNI JERUZALEMSKI LJUDJE.

3 TODA JAZ SI LAHKO SAMO MEGLENO PREDSTAVLJAM, DA SE BO MORALO VSE TAKO ZGODITI. KAJTI TI, O GOSPOD, BOŠ ŠE BOLJE KOT JAZ, SLABOTNI ČLOVEK, UVIDEL, DA SE TEMU UPIRA MOJE SRCE, KI TE ZDAJ NADVSE LJUBI IN NA TO GLEDA Z MOJE, ČLOVEŠKE STRANI. NADALJEVANJE MOJEGA PISMA PA BO POKAZALO, DA IMAM POMEMBEN RAZLOG, DA TI O TEM PIŠEM.

4 GLEJ, JAZ KOT RIMSKI VAZAL IN BLIŽNJI SORODNIK TIBERIJA, KI JE CESAR V RIMU, IMAM TUDI V JERUZALEMU SVOJE ZVESTE RIMSKE OPAZOVALCE, KI S POSEBNO OSTRIMI OČMI OPAZUJEJO TAMKAJŠNJO, NADVSE OŠABNO DUHOVŠČINO. TI MOJI OPAZOVALCI SO MI NATANČNO SPOROČILI, KAJ NAMERAVAJO STORITI S TEBOJ TISTI OŠABNI IN OHOLI DUHOVNIKI IN FARIZEJI.

5 HOČEJO TE NE SAMO NA NJIHOV NAČIN KAMNATI IN SEŽGATI, NE, TO JIM JE MNOGO PREMALO. POSTAVITI TE HOČEJO V SVARILEN ZGLED NA NAJBOLJ NEČLOVEŠKO OKRUTEN NAČIN! - POSLUŠAJ O GOSPOD! TE ZVERI VČLOVEŠKI PODOBI TE HOČEJO Z OSTRIMI ŽEBLJI PRIBITI NA KRIŽ IN TE PUSTITI VISETI NA NJEM TAKO DOLGO, DOKLER NE BOŠ POČASI ZARADI NEZASLIŠANIH BOLEČIN UMRL NA TEM SRAMOTNEM KOLU! IN TO MOJSTROVINO ČLOVEŠKE HUDOBIJE HOČEJO IZPELJATI OB BLIŽAJOČEM SE VELIKONOČNEM PRAZNIKU!

6 GOSPOD, NAJ BO, KAKOR HOČE - TODA MENE JE TO NAJGLOBJE RAZSRDILO! JAZ VEM, DA TE TISTE VSESKOZI POLTENE IN OBLASTIŽELJNE ZVERI SPLOH NE MISLIJO UBITI ZARADI TEGA, KER SI SE PREDLJUDSTVOM IZDAJAL ZA NJIHOVEGA OBLJUBLJENEGA MESIJO. O, TO BI TO DUHOVNIŠKO HIJENSKO ZALEGO PRAV MALO SKRBELO! KAJTI PREDOBRO VEM, DA SAMI V SEBI NE VERUJEJO NITI V BOGA, ŠE MANJ PA V TEBE IN SE MED SEBOJ NE ZMENIJO VELIKO ZA BOGOKLETJE.

7 TODA ONI IMAJO ČISTO DRUGAČEN NAČRT! - GLEJ, TE ZVERI VEDO, DA JIH RIM ZARADI NJIHOVIH UPORNIŠKIH SPLETK OPAZUJE Z ARGUSOVIMI OČMI. BISTROVIDNI PILAT PA JE ŽE LANI ODKRIL POSKUS TAKŠNE VELIKO DUHOVNIŠKE ZAROTE, ČEPRAV JE BILA ŠE TAKO SPRETNO PRIPRAVLJENA. ZATO JE DAL, KAKOR VEŠ, OB PRAZNIKU NA TEMPELJSKEM DVORIŠČU ZGRABITI PETSTO REVNIH, PA TUDI BOGATIH, NA ŽALOST VEČINOMA

GALILEJCEV, IN JIH DAL TAKOJ OBGLAVITI. ZARADI TEGA SI JE SEVEDA NAKOPAL HERODOVO SOVRAŠTVO, SAJ JE ŠLO VEČINOMA ZA NJEGOVE PODLOŽNIKE.

8 TA ZGLED JE ZELO PRETRESEL VSE V TEMPLJU. DA BI POPRAVILI TO NADLEŽNO POLOMIJO, SO SI ZDAJ IZBRALI TEBE IN TE HOČEJO PRED PILATOM OBTOŽITI KOT UPORNIKA PROTI DRŽAVI IN TE OZNAČITI TUDI KOT GLAVNEGA KOLOVODJO LANSKEGA UPORA. TAKO BI SE RAD OPRAVIČIL PRED RIMSKIM DVOROM, S TEM PA ODVRNIL OD SEBE NADLEŽNE ARGUSOVE OČI, DA BI POTEM SPET LAŽJE KOVALI SVOJE VELEIZDAJALSK E NAČRTE. TO PA JIM NIKAKOR NE BO USPELO. SAJ VENDAR TUDI BREZ TEGA MOJEGA PISANJA SAM NESKONČNO BOLJE VEŠ, DA SO JIH V RIMU POPOLNOMA SPREGLEDALI.

9 ČE BI HOTEL TI, O GOSPOD, OD MENE, SVOJEGA ISKRENEGA PRIJATELJA IN ČASTILCA, KAKŠNO USLUGO, BOM ZARADI TEGA PRI PRIČI POSLAL HITREGA SLA V RIM IN K PONCIJU. IN ZAGOTAVLJAM TI, DA BODO TE ZVERI TAKOJ PADLE V TISTO JAMO, KI SO JO PRIPRAVILE TEBI!

10 TODA, KER TE, O GOSPOD, PREDOBRO POZNAM, IN TUDI DOBRO VEM, DA NE POTREBUJEŠ ČLOVEŠKIH NASVETOV, BOŠ GOTOVO STORIL, KAR SE TI ZDI NAJBOLJŠE. MENI PASE JE KOT ČLOVEKU ZDELO, DA JE ENA MOJIH PRVIH DOLŽNOSTI, DA TI NATANČNOSPOROČIM, KAKO JE S TO STVARJO - POVEZANO Z MOJO NAJGLOBJO ZAHVALO ZA TVOJO MILOST, KI SI JO IZKAZAL MENI IN MOJEMU LJUDSTVU.

11 O GOSPOD, RAZODENI MI, KAJ NAJ TU STORIM ZATE! - ZGODI SE TVOJA VEDNO SVETA VOLJA!

SEDMI IN ZADNJI ODGOVOR GOSPODA JEZUSA

1 POSLUŠAJ, MOJ LJUBLJENI SIN IN BRAT ABGAR, ZARES JE VSE NATANČNO TAKO, KAKOR SI ME OBVESTIL! TODA NE GLEDE NA TO SE MORA Z MENOJ VSE TAKO ZGODITI, KER SICER NIKOLI NOBEN ČLOVEK NE BI MOGEL DOSEČI VEČNEGA ZVELIČANJA - ČESAR ZDAJ SEVEDA NE RAZUMEŠ, TODA V KRATKEM BOŠ TO SPOZNAL KOT VELIKO SKRIVNOST.

2 ZATO ZA ZDAJ OPUSTI SVOJE KORAKE Z NAMENOM, DA BI ME OPRAVIČIL,

KI SI MI JIH TAKO NAJPRIJAZNEJE PONUDIL. KAJTI MALO BI KORISTILI TAM, KJER VLADA VEČNA OBLAST OČETA, KI JE V MENI IN IZ KATEREGA SEM JAZ IZŠEL KOT ČLOVEK.

3 MOJ KRIŽ, NA KATEREGA ME BODO PRIBILI, NAJ TE NE PRESTRAŠI! KAJTI GLEJ, RAVNO TA KRIŽ BO POSTAL ZA VSE PRIHODNJE ČASE TEMELJNI KAMEN BOŽJEGA KRALJESTVA IN OBENEM VRATA VANJ!

4 JAZ PA BOM TELESNO MRTEV SAMO TRI DNI. TRETJI DAN PA BOM SPET VSTAL OD MRTVIH KOT VEČNI ZMAGOVALEC NAD SMRTJO IN PEKLOM IN MOJA VSEMOGOČNA SODBA BO ZADELA VSE HUDOBNEŽE.

5 TISTIM PA, KI SO MOJEGA SRCA, BOM TEDAJ PRED NJIHOVIMI OČMI NA ŠIROKO ODPRL NEBEŠKA VRATA!

6 KO BOŠ ČEZ NEKAJ DNI ZAGLEDAL POPOLNOMA ZATEMNJENO SONCE, TEDAJ POMISLI, DA SEM JAZ, TVOJ NAJVEČJI PRIJATELJ IN BRAT, UMRL NA KRIŽU! - ZARADI TEGA PA SE NIKAR NE PRESTRAŠI! KAJTI VSE SE MORA TAKO ZGODITI, KLJUB TEMU PA SE MOJIM NE BO SKRIVIL NOBEN LAS.

7 V TISTEM TRENUTKU, KO BOM VSTAL OD MRTVIH, BOŠ DOBIL ZNAMENJE, PO KATEREM BOŠ HIPOMA SPOZNAL MOJE VSTAJENJE!

8 MOJA LJUBEZEN, MOJA MILOST IN MOJ BLAGOSLOV STEBOJ, MOJ LJUBLJENI BRAT ABGAR! - AMEN.

Razlaga

Iz zgodovinskih poročil vemo, da je bil Abgar Ukkama poganski knez v Mezopotamiji in da je na nekem mirovnem potovanju v Perzijo hudo zbolel in nato nenehno hiral in končno ohromel. Torej huda zemeljska stiska človeka, ki je bil sredi življenja!

Tako se je zgodilo, da je pogan Abgar, ko je od svojih služabnikov slišal o čudodelniku Jezusu, temu pisal: *“Potem ko sem slišal vse te reči o Tebi, sem sam pri sebi sklenil, da mora biti eno od obojega res: ali si Ti Bog, ki je prišel iz nebes, ali si Ti, ki delaš takšne čudeže najmanj sin velikega Boga. Zato Te prosim, da bi se potrudil priti k meni, da bi ozdravil to mojo bolezen... Vsi Te bomo nosili na rokah! Pričakujem te z največjim hrepenenjem svojega srca. Na ta klic iz stiske je*

Gospod odgovoril po nekem učencu: *“Abgar blagor ti, ker me nisi videl, in vendar veruješ!”* Ker je torej Gospod pri Abgarju, ki je bil v veliki stiski videl vero, ga je imenoval blaženega, to pomeni spravljen z Bogom in v božjem zavetju.

Kakšna je bila torej ta Abgarjeva vera, za katero je Gospod lahko dal takšno zagotovilo? To ni bila nikakršna površna, slepa vera, kajti Abgar je po svojih služabnikih natančno poizvedel o judovskem Zveličarju, njegovih čudežih, njegovih sposobnostih in mišljenju. Ni pa šlo samo za verjeti, to ni bila zgolj razumska vera, ampak se je ta pošten, s trpljenjem preskušeni in dobrosrčni knez dal po svoji notranji Božji iskri poučiti o tem, da bi ta modri, dobri in mogočni Zveličar moral biti Bog ali Božji sin, ki je zaradi svojega verskega spoznanja začutil *največje hrepenenje* v svojem srcu, torej pri njem ni bila samo razumska vera, temveč vera srca, resnična srčna ljubezen. In samo glede na to je Jezus lahko odgovoril klicajočemu: *“Blagor ti, ker veruješ!”*

Seveda je bil Abgar šele na začetku svojega verskega in ljubezenskega razvoja! Še vedno je mislil, da bi se moral Jezus kot božanski zdravnik, osebno telesno potruditi k njemu, da bi ga lahko ozdravil. Tudi je Abgar v svojem klicu na pomoč mislil samega sebe, na svoje osebno – telesno ozdravljenje.

In tako mu je Gospod Jezus v prvem pismu dal nenavaden, za Abgarja gotovo ne povsem zadovoljiv odgovor: *“Bodi pa potrpežljiv v svoji lahki bolezn! Ko bom Jaz vzel v nebo, bom poslal k tebi učenca, da te bo ozdravil tvoje bolezni in dal tebi, in vsem, ki so pri tebi, resnično zdravje!”* Kneza torej ni takoj ozdravil, temveč mu je dal upanje na poznejši čas, ko bo po Gospodovi smrti prišel učenec in ga ozdravil!

Marsikdo od nas bi na tak odgovor dejal: To mi je pa dober Odrešenik! Takšno prazno tolažbo bi lahko napisal kdorkoli! In pri vsem tem naj bom še zaradi svoje vere blažen?! Ne, s čudežnim Zveličarjem že ne bo nič!

Tudi v Abgarjevi duši se je morda v prvem trenutku pojavil tak glas. Toda zaradi trpljenja navznoter usmerjeni knez je hitro prisluhnil nežnemu šepetanju božjega glasu v svojem srcu, ki mu je razumevajoče pojasnil Gospodov odgovor v pravi luči in je v tej preskušnji okrepil nje govo zaupanje in njegovo vero.

Ko je kmalu nato njegov najstarejši sin in prestolonaslednik zbolel za neozdravljivo vročico, se je v svoji veliki žalosti in obupu Abgar znova obrnil na Jezusa, *dobrega Zveličarja* in mu pisal: *“Jaz pa vem, da Ti takšne bolnike ozdravljaš brez zdravil, samo z besedo in voljo celo na daljavo! O Jezus, Ti dobri Zveliča, Ti resnični Sin najvišjega Boga, ozdravi vendar z mogočno besedo svoje volje mojega sina, ki Te tako zelo ljubi, da bi hotel zate celo umreti! O Jezus, dobri Zveličar! Nikar mene, ki*

sem tudi sam bolan, vsaj tokrat ne tolaži s časom po Tvojem vnebohodu, ki si mi ga napovedal, ampak pomagaj, pomagaj pri tej priči mojemu sinu!” Abgarjeva vera je torej tu, kljub temu, da sam ni bil ozdravljen svoje bolezni, tako narasla, da je pisal: *“Vem, da Ti takšne bolnike ozdravljaš! - in sicer brez zdravil, samo s svojo besedo in voljo in ne da bi moral Ti sam osebno priti na tisto mesto, celo na tako veliko razdaljo, kot je od*

Tvoje dežele do moje.” - Tu opazimo zelo pomemben napredek v veri in notranjem znanju. In Abgar še piše, da tudi njegov sin Gospoda tako zelo ljubi, da je pripravljen zanj celo umreti.

Gospod zato klicajočemu na pomoč pri priči odgovori: *“Abgar tvoja vera je velika! In zato bi se tvojemu sinu tudi lahko izboljšalo. Ker pa sem pri tebi našel več ljubezni kot v Izraelu, hočem zate tudi več storiti, kot če bi samo veroval!”*

Torej bi medtem narasla vera sama po sebi lahko povzročila, da bi se zdaj sinu zemeljsko telesno izboljšalo - toda - ker se je pri Abgarju in njegovem sinu našla ljubezen, večja kot v Izraelu, jima je Gospod lahko tudi več storil, kot če bi samo verovala!

V čem je torej ta “več storiti” zaradi ljubezni? *“Ti boš,”* nadaljuje Gospod po svojem učencu *“svojega sina telesno na tem svetu sicer izgubil, toda duhovno ga boš tisočkrat pridobil v mojem večnem kraljestvu!”*

Ta velika, globoka, na močni veri utemeljena ljubezen do Boga torej telesno izgubi v minljivem svetu najdražje! Toda duhovno tisočkrat več pridobi v božjem kraljestvu! Komu izmed nas se ne bi moglo tudi zgoditi kaj takega? - Da! Vedno je tako, če obrnemo svoje srce k Bogu in njegovemu nevidnemu kraljestvu, potem telesno v svetu izgubimo, kajti dvema Gospodoma ne moremo služiti. Ne moremo obviseti na časnem in minljivem, če hočemo doseči večno in neminljivo. In tako nam nebeški Oče tukaj v tem svetu daje “pičlo hrano”, ker nas hoče pripraviti, da bi živeli za blaženstvo v nebesih.

Gospod pa okrepi Abgarja tudi pri priči s tolažilno obljubo: *“ Vendar pa nikar ne misli, da bo tvoj sin, če bo umrl, zares mrtev! - Ne, ne, ampak šele tedaj, ko bo (zemeljsko - telesno) umrl, se bo v mojem kraljestvu prebudil iz smrtne spanja tega sveta v resnično, večno življenje, ki je duhovno in ne telesno. “*

Tudi te besede spet veljajo nam vsem, ki iz ljubezni do Boga dajemo in izgublamo zemeljsko! Zato mislimo v takšnem primeru vedno na ta Gospodov odgovor in Abgarju dano obljubo! Z voljnimi, vdanimi učencem Abgarjem je šel Gospod zdaj v svoji šoli vere in ljubezni še v istem pismu za eno stopnico naprej s tem, ko mu je na

koncu teh vrstic dal pisati: *“V naslednjih dneh pa bo prišel v tvoje mesto reven mladenič. Tega sprejmi, da boš s tem razveselil Moje srce. In mu izkaži dobroto zato, ker Jaz izkazujem tvojemu sinu tako veliko milost, da ga zaradi njegove ljubezni pošiljam tja, kamor bom šel t udi Jaz sam potem, ko bom povišan na kolu.”* Zakaj je bil to napredek v vzgoji za ljubezen?

Če pogledamo nazaj na prvo Abgarjevo pismo Gospodu Jezusu, vidimo, da je knez v tem klicu na pomoč, kot smo že prej poudarili, prosil za pomoč samo zase. Tu je torej v njem, začetniku v veri in ljubezni, najprej delovalo samoljubje in ga priganjalo, da je klical judovskega čudodelnega Zveličarja za svoje telesno ozdravljenje. Tako se navadno prične tudi pri nas vseh. Božje modro vodstvo dopušča, da zaidemo v stisko, iz katere potem, ko vsa druga sredstva odpovejo, iščemo pomoč pri nevidnem Bogu. In že ta začetek Bog v svoji ljubezni in milosti blagoslavja s tem, ko v svojem trdnem botjem tiviljenjskem temeljuzasidra vrv, ki mu jo je vrglo naše samoljubje.

Toda Bog ne pusti, da bi ostalo pri samoljubju, ki išče pomoč in rešitev v Bogu, na začetni točki razvoja.

Naša ljubezen se mora od točke do našega jaza razširit, da bi postopoma objela ne samo bližnjega, temveč končno vsa bitja v stvarstvu našega nebeškega očeta.

V drugem Abgarjevem pismu, klicu na pomoč za svojega sina, zato vidimo poslušnega učenca večne Ljubezni že napredovati k naslednji višji stopnji, ljubezni do svojemu srcu najbližjega sina in prestolonaslednika. - Ta ljubezen za svoje, telesne otroke je vendar že neka vrsta ljubezni do bližnjega, s katero nebeški Oče uči ljudi, v višji naravi pa tudi že živalske duše, da ne bi mislili samo nase, temveč bi svojo ljubezen naklonili tudi drugim bitjem, namreč svojim otrokom ali mladičem.

Ta vrsta ljubezni do bližnjega za telesne potomce ali druge krvne sorodnike pa seveda vsebuje kot prva najnižja stopnja ljubezni do bližnjega še veliko samoljubja kot temelj. Pred našim nebeškim

Očetom pa velja samo kot začetek in je daleč od tega, da bi se zaradi nje lahko imeli za popolne pred njim. Ni redko, da človek v svojem duhovnem razvoju usodno obtiči v tej vrsti ljubezni in v razvajajoči in malikovalski ljubezni do otrok ali drugih svojcev v resnici pogubno ljubi le samega sebe. Zato torej Gospod na koncu svojega drugega pisma s svojim poslušnim učencem nemudoma nadaljuje začetni tečaj zveličanja, ko mu sporoči, da bo v kratkem prišel v Abgarjevo mesto ubog, potujoč mladenič. *“Tega sprejmi in mu izkaži dobroto, da boš s tem razveselil moje srce!”* Torej, zdaj pride za Abgarja priložnost, da bi svojo ljubezen razširil na povsem tujega, pritepenega, revnega popotnika - enega najmanjših! Temu naj bi dobro storil zato, ker Gospod

njegovemu sinu izkazuje tako veliko milost, da ga jemlje iz tega zemeljskega sveta!

Ponovno bi marsikdo od nas dejal: "To je pa lepo nadomestilo za mojega sina in dediča!" - Kako pa je ravnal Abgar?

V tretjem pismu najdemo odgovor. Tam se kralj zahvaljuje za nebeško obljubo glede svojega sina in čisto na kratko omeni, da je napovedani mladenič zdaj že "*čil in zdrav*" pri njem. Abgar je torej revnega, od dolgega potovanja propadlega popotnika po Gospodovi želji najprijazneje sprejel v varstvo in oskrbo. Kot skromen, ponižen človek pa o tem ni veliko govoril in se hvalil, temveč poroča samo mimogrede in na kratko, da je mladenič pri njem "*čil in zdrav*".

Zdaj pa vidimo našega kneza je napredoval od ljubezni do sebe in sorodnikov do popolnoma nesebične ljubezni do njemu tujega, najmanjšega sočloveka. In zdaj nam poroča isto Abgarjevo pismo še nekaj zelo pomembnega in znamenitega: da sta namreč knez in njegov sin s pomočjo ravno tega lepo sprejetega revnega mladeniča na čudežen, vendar duhovno razumljiv način, prišla do prave podobe Gospoda Jezusa.

"V mojem mestu," poroča Abgar, *"živi velik umetnik slikarstva. Ta mi je takoj po mladeničevem opisu naslikal Tvojo glavo in prsa. Mene in mojega sina je ta slika toliko bolj veselo presenetila, ko mi je revni mladenič zagotovil, da si Ti, o Gospod, videti prav takšen."*

Kaj naj torej ta stvar duhovno pomeni? - Kako ima sprejem Gospodove podobe na tej stopnji Abgarjevega srčnega in zveličavnega razvoja ustrezen pomen? Da je Abgar prejel podobo ne pomeni nič več in nič manj kot to, da se v nas vseh, če napredujemo od samoljubja do čiste, nesebične ljubezni do bližnjega (ki rada sprejema tudi najrevnejšega in najbolj zanemarjenega sočloveka in ga najbolje oskrbi), - v naši duši prirojeni čisti duhovniški iskri pojavi in zaživi goreča Gospodova podoba - v naše zveličanje in največjo blaženost.

Gospod da po svojem učencu za zadnje Abgarjevo pismo napisati tudi tole: *"O Abgar, Abgar! Če bi ti vedel in mogel razumeti, kako zelo te zaradi tega ljubim in kako zelo si razveselil moje večno očetovsko srce, bi te prevelika blaženost zadušila!"* In o veliki ljubezni do Boga in bratov, ki se je zdaj izrazila v Abgarju, piše Gospod: *"Tiste, ki verujejo, da je Moj nauk izšel iz Boga, bom obudil poslednji dan, ko bo vsakdo našel svojo pravično sodbo. Tisti pa, ki Me, tako kot ti, ljubijo, nikoli ne bodo okusili smrti, temveč bodo tako hitro, kot najhitrejša misel, poveličani iz tega telesnega življenja v najsvetlejšo, večno življenje in se bodo naselili pri Meni, svojemu Očetu od vekomaj."*

V posesti teh čudovitih besed tolažbe in obljube in osrečujoče

Gospodove podobe je lahko Abgar tudi v svojem četrtem pismu Gospodu v globokem duševnem miru pisal, da je njegov sin pred nekaj dnevi odšel domov s prošnjo, da bi on, Abgar, izrazil Gospodu *“najglobljo zahvalo”* za to, da je pustil sina tako premilostno preminiti. Sin je umrl v najčistejšem nebeškem veselju z vzklikom: *“Ti edini, ja Ti si moja ljubezen za večno! - Jaz živim, živim po Tebi - v Tebi večno!”*

Po tej popolni, veseli odpovedi najvišjemu in najljubšemu, kar mu je ponujal svet, in po tej izpovedi trdne vere in goreče ljubezni poroča naše dopisovanje o novem, še pomembnejšem dogodku!

Dosedanjih pisem Gospod ni pisal osebno, temveč po svojih učencih, zdaj pa je prišel *“svojeročni”* odgovor Gospoda Jezusa, in sicer v grščini, pogovornem jeziku poganskih ljudstev - prejšnja pisma so bila napisana v judovskem jeziku.

Tudi v tem navidez nepomembnem dogodku je globok in pomemben nauk! Ko smo tako daleč, da se v neomajni veri in goreči ljubezni do Gospoda odpovemo vsemu zemeljskemu, celo najdražjemu in se popolnoma znebimo sebičnega imetja, tedaj pride Gospod, ki je do tedaj občeval z nami po svojih služabnikih (angeli varuhi), osebno in nam v kamrici našega srca ne govori več samo v staro-judovskem jeziku, to je z zunanjo, svetopisemsko božjo besedo, temveč z notranjo besedo v našem lastnem jeziku srca (v za Abgarja običajnem grškem pogovornem jeziku). In kaj nam pove in nas uči ta glas: *“Bodi pa odslej zelo usmiljen, tako boš tudi ti dosegel veliko usmiljenje! Ne pozabi na reveže! To so vsi skupaj moji bratje! Kar storiš njim, storiš meni in jaz ti bom povrnil stoterno! - Išči veliko, to je Moje kraljestvo, tako ti bo navrženo tudi majhno tega sveta! Če pa bi iskal majhno, potem, ne bi mogel biti vreden velikega.*

Te besede, ki jih je Gospod s pomembnim nagovorom: *“Moj ljubljeni sin in brat”* zdaj osebno in v razumljivem, njegovem jeziku naslovil na Abgarja, so tudi jedro vseh naukov, ki jih je Gospod v naših srcih namenil tudi nam.

Vendar pa gre pri Abgarju Gospod v svojem poučnem tečaju zveličanja v istem pismu takoj še dalje k najvišji in zadnji stopnji ljubezni do bližnjega, namreč k ljubezni do sovražnikov, s tem ko navidez čisto po naključju dodaja: *“Ti pa imaš v svoji ječi veleizdajalca, ki po tvojem modrem zakonu zasluži smrt. Jaz pa ti pravim, ljubezen in usmiljenje sta višja od modrosti in pravičnosti! Zato ravnaj z njim po ljubezni in usmiljenju, tako boš eno z Menoj in z njim, ki je v Meni in od katerega Jaz kot tebi enak človek izhajam.”*

To pa zdaj za našega Abgarja spet ni bila majhna zahteva. Naš knežji je bil postavljen pred novo, veliko nalogo in težko preskušnjo srca in se mora zdaj v

svojem razvoju na poti zveličanja naučiti še najtežje: z veleizdajalcem, torej z najbolj hudobnim in nevarnim človekom, ki je segal knezu po prestolu in po življenju in ga je morda šele po hudem boju zaprl v svojo ječo, naj bi ravnal ne z modrostjo in pravičnostjo, temveč z ljubeznijo in usmiljenjem.

Abgar pa je prestal tudi to šolo in preskušnjo. In že po treh tednih je lahko v naslednjem, petem pismu, Gospodu pisal: *“Tako sem po Tvoji želji tistega veleizdajalca ne le takoj izpustil iz ječe, temveč sem ga tudi nemudoma vzel v svojo šolo in ga dal pripeljati k svoji mizi. Moj človeški razum je premajhen, da bi presojal, ali sem ravnal pravilno, ali pa morda, kot se navadno pravi, storil preveč dobrega. Zato se, o Gospod, v tem pismu zaradi te zadeve spet obračam nate s prošnjo, da bi mi o tem milostno podelil pravo modrost.*

In Abgar, ki je na tej stopnji ljubezni smel v Jezusu, na zunaj čisto preprostemu človeku, spoznati neskončno, vse vesoljstvo oblikujoče in obvladujoče božanstvo, bi rad iz hvaležnega srca v vsej svoji državi takoj vpeljal vse, kar bi mu hotel On, Gospod, milostno ukazati.

Na to popolno vdanost je Gospod v svojem odgovoru obljubil *“svojemu ljubljenu sinu in bratu Abgarju”*, da bo njemu, poganu, dal polno luč in polno blaženost božjega otroštva in mu odkril temelj vsega svojega kraljestva in vsega zveličanja z besedami: *“Moja postava ni nič drugega kakor beseda!”* - Seveda, se glasi dalje, je potem od božje volje odvisno, da iz te temeljne postave izpelje še marsikaj, česar Abgar zdaj še ne more razumeti. Ko pa bo v kratkem prišel nadenj Božji Duh, ga bo poučil o vseh stvareh. Z veleizdajalcem je Abgar ravnal popolnoma pravilno. *“Kajti glej, Jaz ravnam z vami pogani enako. Tvoje dejanje pa je dobro ogledalo tega, kar delam že zdaj in bom še pozneje storil v popolnosti.”* Zdaj, ko je Abgar s plemenitim ravnanjem s svojim najhujšim sovražnikom dosegel najvišjo stopnjo ljubezni ustvarjenega bitja, bi lahko mislili, da bi se mu moralo zemeljsko goditi kar najbolje, in da bi njegova, na vse ljudstvo razširjena ljubezen lahko nemoteno delovala.

Toda šesto pismo in Abgarjev klic na pomoč nam poroča - spet resno in pomenljivo - nekaj čisto drugega! Tam piše hudo preskušani:

“O Gospod, odpusti mi mojo nesramno nadležnost! Toda saj veš, da imajo dobri zdravniki med ljudmi največ dela. Zato lahko samo tebi potožim svojo zdajšnjo nenavadno državno stisko.

Glej, pred desetimi dnevi smo tukaj čutili potres, ki je na zunaj sicer minil brez posebnih posledic. Par dni kasneje pa se je začela kaliti vsa voda, in vsakega

človeka, ki je pil vodo, je začela boleti glava in je nato čisto ponorel. - Toda do zdaj nobena stvar ni nič pomagala. – Zato

Te prosim, o Gospod, v vsej ponižnosti in skrušenosti svojega srca, če bi hotel pomagati meni in mojemu ljudstvu iz te stiske!”

V teh besedah opazimo, da Abgar, ki je doslej storil vse, kar je Gospod od njega zahteval, ki je sprejel revnega mladeniča in je svojemu državnemu sovražniku odpustil, po tej novi preskušnji ne stopa pred Gospoda z nejevoljo in očitki in ne govori v duhovnem napuhu: *“Gospod, kaj sem jaz! - In zakaj si dopustil, da me je to doletelo?”* Namesto tega beremo v njegovem pismu: *“V vsej ponižnosti in skrušenosti svojega srca Te prosim.”*

In kljub novi, resnično peklenki nesreči v deželi nadaljuje poln zaupanja: *“O Gospod, vem, da so Ti pokorne vse dobre in zle sile in se morajo ukloniti Tvojemu ukazu.”*

Sredi te hude preskušnje vidimo torej, da je Abgarjeva vera, ki se je pojavila v prvih pismih, napredovala do popolnega znanja in do največjega zaupanja!

In zdaj nam to dopisovanje spet poroča zelo značilno: *“Ko je Gospod bral to pismo, se je močno razburil in glasno zaklical. “O Satana! Kako dolgo boš še skušala Boga, svojega Gospoda?! Da boš pa spet občutila, da sem Jaz tvoj Gospod, zato naj bo v tej deželi od tega trenutka dalje konec tvoje hudobije!”* - In Abgarju je Gospod pisal: *“Tega ti ni zagodel tvoj, ampak Moj sovražnik. Toda ne boj se več! Kajti zate in za tvoje ljudstvo sem ga zdaj premagal Jaz!”* Kaj torej pomeni ta odgovor in nazadnje opisani dogodki v Abgarjevem življenju in duševnem razvoju?

Če božji nasprotnik, knez tega sveta, opazi nevarnost, da bi kakšna dragocena duša z zorenjem v veri in ljubezni popolnoma izginila iz njegovega območja, uporabi vse sile, da bi tak pobeg preprečil. Ker pa se takšne duše ne more več lotiti neposredno in je omajati v njeni duhovni lastnini, to je njeni veri in njeni ljubezni do Boga, se loti človekove materialne podlage, njegovih “tal” in povzroča tu z vso močjo čim silnejši “potres”, tako da omaje človeku njegovo materialno eksistenco in jo skuša uničiti in nato, če to ne privede do cilja, zastrupi izvire in vodnjake, to je: človeka hoče uničiti z valovi obrekovanja. Ali ni to dejstvo, ki ga lahko v duhovnem življenju pogosto opazimo!? Morda smo že vsi bolj ali manj nekaj od tega občutili.

Če pa se človek niti od takšnih izjemno materialnih preskušenj ne da omajati na tleh ponižnosti, ampak se v njem zaupanje v nebeškega Očeta in njegovo vsemogočnost še poveča, pride trenutek, ko izgubi zlo nad njim vso svojo moč skušanja in nadlegovanja in Gospod za tega človeka *“sovražnika premaga in zveže”* - ker za to zdaj dozorelo dušo za naprej ni več potrebna nasprotnikova moč skušanja in

nadlegovanja kot vzgojno sredstvo in sredstvo utrjevanja. Ta globoki pomen njegovih zadnjih doživetij je tudi Gospod pojasnil Abgarju s čudovitimi besedami: *“Glej, zato, ker Me ljubiš, te je doletelo zlo. Ker pa je bila tvoja ljubezen do Mene v stiski močnejša, je tvoja ljubezen premagala vso peklensko silo in ti si za vse čase rešen takšnih peklenških skušnjav!”*

Potem ko je Abgar sprejel to globoko pojasnilo o čudovitih poteh, po katerih ga je Bog vodil in vzgajal, je bilo s tem pri njem tako rekoč tudi konec z vsem zemeljskim - posvetnim in v njegovem srcu ni imelo prostora nič drugega več, kot edino - Gospod! - V ospredju njegovih misli ne stoji več njegov sebični jaz, nič več njegov telesni sin, niti ubogi popotnik, niti veleizdajalec, niti njegovo ljudstvo, ampak lahko v prekipevajoči hvaležnosti in ljubezni samo še kliče: *“O moj Bog, o moj Gospod, o Ti, ki edini napolnjuješ moje srce in misli!”* - Misli lahko samo še na Gospoda in na njegovo bližajočo se usodo križa, in njegova misel in volja je samo še: *“O Gospod, razodeni mi, kaj naj storim zate! Tvoja vedno sveta volja naj se zgodi!”*

Tu vidimo torej Abgarja v tisti najvišji duhovni gorečnosti in v največji pripravljenosti popolnih angelov, ki samo še Gospoda gledajo, ne želijo več ničesar svojega, temveč so samo še skoz in skoz goreča pripravljenost izpolnjevati božjo voljo. *“Gospod, razodeni mi, kaj naj storim zate!”*, to je na zveličavni poti vere in ljubezni dosežen vrh popolnosti, na katerem so kot angeli in angelski knezi tisti duhovi, ki so prestali težko zemeljsko meseno - življenjsko šolo in, sledeč božjemu vodstvu, dosegli cilj.

Njim lahko zdaj Gospod za izpolnitev njihovih nalog popolnoma razkrije najgloblje skrivnosti stvarjenjskega in zveličavnega načrta. In tako razodene Gospod v svojem zadnjem odgovoru Abgarju, da se bo, in zakaj se bo moralo z njim, Gospodom, vse tako zgoditi. Pred njim se razkrije skrivnost križa: *“Moj križ, na katerega bom pribit, naj te ja ne prestraši!”*

- *Kajti glej, ravno ta križ bo za vse prihodnje čase temeljni kamen božjega kraljestva in obenem vrata vanj.”*

Pa tudi zmagoslavni rezultat velikega dogodka mu je vnaprej napovedan: *“Samo tri dni bom telesno mrtev. Tretji dan pa bom kot večni zmagovalec nad smrtjo in pekлом spet vstal od mrtvih in Moja vsemogočna sodba bo zadela vse, ki so počenjali zlo.”* *“Tistim pa,”* tako konča to dopisovanje z veliko, čudovito obljubo, *“ki so z Menoj enega srca, bom tedaj pred njihovimi očmi široko odprl nebeška vrata!”*

Če s te vzvišene višine zdaj pogledamo nazaj na to, po Jakobu Lorberju znova razodeto dopisovanje, vidimo, da je v tem malem, globokoumnem evangeliju v obliki

življenjske zgodbe podan najjasnejši in prepričljiv nauk o edino pravi zveličavni poti, ki zanesljivo vodi k Bogu.

Vidimo vse stopnje duhovnega razvoja, od preproste vere v od Boga obdarjenega čudodelnika Odrešenika, do neomajnega znanja o božji najvišji ljubezni, najvišji modrosti in vsemogočnosti v Jezusu - in na drugi strani tudi vse načine in stopnje ljubezni, od samoljubja, ki misli samo na svoje telesno ozdravljenje do najbolj duhovne, najčistejše in brezpogojne ljubezni do Jezusa.

Kdo bi mogel, če je tako spoznal in dojel to čudovito kratko Jezusovo razodetje, dvomiti o tem, da je lahko takšna luč prišla k nam le iz najvišjih nebes, samo iz najčistejšega izvira božje resnice in ljubezni.

„In kliči me ob dnevu stiske: rešil te bom, in me boš častil” ([Ps 50, 15](#))

dr. Walter Lutz